

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XXXIII. Monachi Eliani à Ioanne baptizati, ab eodem docentur de Baptismo Christi in spiritu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

facere, cuius auctoritate & nomine eam alius facit, & quia Apostoli post acceptum Spiritum sanctum baptizabant homines in nomine Domini JESU, sicut B. Lucas testatur; & sub invocatione huius nominis descendebat super baptizatos Spiritus sanctus in specie ignis visibilis, ideo dixit Joannes Religiosis praeclatis: *Ille, scilicet Christus, baptizabit vos in Spiritu sancto, & igne.* Innoebat autem per hoc eis, quo tempore essent ipsi Baptismo Christi baptizandi; quia scilicet, tunc, quando Apostoli Baptismum confertent in nomine Domini JESU Christi, & Spiritum sanctum, in specie ignis visibilis, acciperent illi, qui ab eis baptizarentur sub invocatione nominis Christi. Quod ante Christi resurrectionem, & gloriosam ejus in caelos ascensionem, factum non fuisse Joannes Evangelista evidenter testatur, dicens: *Nondum erat Spiritus datus, quia JESUS nondum erat glorificatus.*

Aliis cap. xxx. **CAPVT XXXIV.**
Religiosi in Hierosolymis ex dispersis Iudaeorum.

Temporibus autem Baptismum Joannis praecedentibus, gens Iudaeorum a diversis gentibus & regibus multas perpessa fuerat captivitates, & dispersa in diversis gentium regiones: maxime autem ab Antiocho Epiphane, rege Syriae durissimas sustinerat in lege persecuciones. Sicut namque refert sacra libri Machabaeorum historia, Antiochus ad tantum Iudaeos deduxit opprobrium, ut legem DEI observare volentibus mortis infligeret tormentum. Quisque enim cogebatur idolis offerre sacrificium, vel necis pati supplicium. Propter quod multos promiscui sexus de populo Iudaeorum oppressiones has, & abominaciones ferre non valentes, oportuit propriam patriam relinquere, & in alijs diversis mundi regionibus dispersos habitare, qui in dispersione genuerunt filios, loquentes idioma & linguas gentium illarum regionum, in quibus nascebantur & educabantur.

Ex his autem Iudaeis, natis in regionibus illis, multi divotione tracti terrae promissionis, tempore imperij Tiberij Caesaris, ad terram illam, cum in pacis teneretur tranquillitate, remeantes, studebant religiosè illic vivere, copulantes se praedictis Religiosis habitantibus in terrae promissionis urbibus, & praesertim illis, qui manebant in Hierosalem: quorum memoratus fuit beatus Lucas in Actibus Apostolorum, dicens: *Erant autem in Hierosalem habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione, quae sub caelo est.* Habebant liquidem praedicti Religiosi tunc mansionem maxime in Hierosalem: quia cum esset civitas insignis, & metropolis Iudaeorum, in qua cultus divinus praecipue vigeat, reperiebant in ea plures devotos Iudaeos, qui se ad eorum Religionem convertabant. Quos postquam praedicti Religiosi in rudimentis disciplinae propheticae & monasticae vitae erudierant, ad eremostansferebant.

Aliis pars cap. xxx. **CAPVT XXXV.**
Situs Monasterij in Hierosolymis, eremitarumque Carmelitanorum ad id confluxus celebrandae Pentecostes causâ.

Praecepterat autem in Lege vereri DEUS, tres festivitates peculiates, scilicet Paschae, Penteco-

stes & Scenopegiae, debere per Iudaeos solemniter celebrari: quas Iudaeis alibi celebrare non licebat, quàm in loco quem elegerat DEUS nomini suo, sicut mandaverat Moyses in Deuteronomio. Et sicut ex libro Paralipomenon edocetur, templum quod erat in Hierosalem constructum, fuit locus ille, quem DEUS elegit nomini suo: in quo loco annuatim tribus vicibus, scilicet in praedictis festivitatibus, omnes masculi plebis Iudaicae debebant ex praeprocepto Legis in conspectu Domini apparere. Quamobrem religiosi viri, filij Prophetarum eremicae montis Carmeli, & alij juxta fluenta Iordanis, & in caeteris eremis, & suburbanis civitatum terrae promissionis, habitantes, ne praeprocepta Legis transgredirentur, annis singulis in Hierosalem ter venire consueverant, ut juxta Legis praeproceptum, tres festivitates peculiates, Paschae Pentecostes, & Scenopegiae, illic celebrarent. Et ob hoc quàm maxime mansionem religiosi filij Prophetarum habebant in Hierosalem, ut in dictis festis convenirent ad eam.

Anno ergo in quo Christus ascendit in caelum, omnes praedicti Religiosi mox post ejus ascensionem in Hierosalem convenerunt, ut ibi instans festum Pentecostes celebrarent. Habitabant autem tunc in Hierosalem Apostoli Domini nostri JESU Christi prope mansionem distorum Religiosorum, scilicet in illo *caenaculo grandi & strato*, in quo Christus in die caenae fecit sibi *parari Pascha*, ubi sacramentum Eucharistiae instituit, & corpus suum sub speciebus panis sumendum discipulis tradidit, eosque sacerdotes ordinavit. Quod caenaculum erat in monte Sion, in parte illa montis, quae dicitur *melis*; ubi erat olim palatium, quod rex David sibi construxerat. Et ita praedicti Religiosi fuerunt in habitatione tunc Apostolorum vicini.

CAPVT XXXVI.

Multorum è Filij Prophetarum ad planum Christianismum conversio in die Pentecostes.

In die itaque Pentecostes, sicut beatus Lucas refert, factus fuit repente de caelo sonus, tanquam adveniens spiritus vehementis, & replevit totam domum illius caenaculi, ubi erant omnes Apostoli Christi, & discipuli, sedentes: *Et apparuerunt illis disparvae linguae tanquam ignis, sedesque supra singulas eorum: repleti que sunt omnes Spiritu sancto, & coeperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat loqui illis.* Religiosi autem praesertim in monte Sion, non multum remore à praedicto caenaculo, ut praemittitur, habitantes, obstupuerunt audientes praedictum sonum insolitum resonare in caenaculo Apostolorum. Et scire cupientes quidnam hoc esset, ad illud Apostolorum caenaculum accesserunt. Qui cum illuc pervenisent, stupebant omnes & mirabantur: quoniam non solum illi est Religiosi qui in terra promissionis, sed etiam omnes illi, ex eis, qui extra dictam terram in diversis regionibus fuerant nati, audiebant Apostolos linguas suarum regionum loquentes, & DEUM magnificantes. Et propterea Religiosi magis stupebant, scientes Apostolos esse Galilaeos, qui nunquam existerant in eorum regionibus, neque à quoquam homine docti fuerant loqui eorum linguas seu idiomatibus.

Alij autem ex Iudaeis, qui supervenerunt, audientes Apostolos loqui diversis linguis, & eos omnes

*Causa constructi monasterij in Hierosolymis.

*Ubi & quando, Christus sacerdos ordinavit.

Aliis posterior pars cap. xxx. Act. 2.

Religiosi ex Iudaeis Apostolorum vicini.

Non omnes